

[Duborg.]

esse for Regnskabsvæsen, Statens Regnskabsvæsen, var ganske klar over det virkelige Forhold. Det vilde sikkert blive en mægtig Spore til et sundt og forstandigt Finansstyre, men det finder ikke Sted, inden vi tillige kommer ind paa en Ordning med Afdrag paa vor Gæld, og dette maa være Maalet for Fremtidens Finanspolitik.

Geert-Jørgensen: Den nuværende politiske Situation skabtes som bekendt den 21. Marts ved tredie Behandling af Finansloven. Da det konservative Folkeparti nægtede at stemme for Finansloven, tabte Regeringen Madsen-Mygdal sin parlamentariske Basis og kunde ikke genvinde den. Den kunde være genvundet, hvis de Radikale og Socialdemokraterne havde stemt for Finansloven, som de plejede; men Socialdemokraterne erklærede, at de vilde ikke give Regeringen den parlamentariske Basis, og de erkendte, at naar de stemte imod Finansloven, var det en politisk Handling og ikke en saglig. De Radikale vilde heller ikke stemme for Finansloven, men vilde undlade at stemme. De to Partier vilde, hvis det konservative Folkeparti havde stemt for Finansloven, ogsaa have stemt for den, men nu stemte de anderledes af partipolitiske Grunde. Jeg nævner dette, fordi det ude i Landet er en stadig mere udbredt Anskuelse, at de partipolitiske Interesser i det danske Folketing spiller en Rolle paa de sagliges Bekostning, en Anskuelse, som den danske Rigsdag i Virkeligheden ikke er tjent med, at man har ude i det danske Folk. Men det, der skete, førte altsaa til Valget den 24. April, og Resultatet deraf kender vi alle.

Jeg skal nævne visse Ting, der var mærkelige ved dette Valg. Den første mærkelige Ting var Socialdemokraternes meget stærke Fremgang, de vandt som bekendt 8 nye Mandater. Det andet mærkelige var Venstres Tilbagegang, de tabte som bekendt tre Mandater, og det lige saa mærkelige var, at det konservative Folkeparti tabte 5 Mandater, at Partiet Holstein blev halveret, og at det slesvigske Parti vel beholdt sit ene Mandat, men gik tilbage i Stemmatal. Men saa kom der endnu en Mærkelighed, og det var, at Danmarks Retsforbund gik frem med 50 pCt. i Mandater og med 47½ pCt. i Stemmatal. Det var saa meget mere mærkeligt, som der var spaaet os Død og Undergang. Vore Modkandidater ved det sidste Valg erklærede højtideligt, at naar dette Valg var ovre, var vi døde og skulde begraves. Og det var saa meget mere mærkeligt, som vi var et Parti uden Penge og uden

Presse, et Parti, der var haanet af den øvrige Partipresse her i Danmark. Saaledes var der et stort socialdemokratisk Blad, det førende her i København, der stadig forlystede sig med at kalde Danmarks Retsforbund for Uretspartiet. Det er nu Udtryk for dette Blads Dannelsesniveaue, at det gør saadant noget, vi andre kan sagtens finde os i det. Partiet Venstres Presse havde været meget uartig, uvederhæftig ogsaa i dets Omtale af Danmarks Retsforbund. Og Resultatet af alt dette blev nu alligevel det, at vi, som sagt, kom ind med 50 pCt.s Forøgelse af Mandaterne, med 47½ pCt.s Fremgang i Stemmatal.

Se, dette betegner Strømpilen i dansk Politik for Fremtiden — det er i alt Fald Danmarks Retsforbunds Overbevisning, for det betyder, at de Partier, der ved sidste Valg gik saa sørgeligt for dem selv tilbage, i Virkeligheden er døde Partier. Det radikale Parti, som jeg glemte at nævne før, havde jo den Skæbne at komme ind med netop det samme Mandatantal, nemlig de 16; men ogsaa det var en reel Tilbagegang, idet det samlede Vælgerantal var forøget siden sidste Gang. Og vi i Danmarks Retsforbund anser det radikale Parti for at have begaaet Harakiri i det Øjeblik, det sluttede sig sammen med Socialdemokratiet. De ved, at Harakiri er en Handling, som Japannerne plejer at begaa, naar de ikke kan udholde at leve længere af visse bestemte Grunde, og det radikale Parti har begaaet Harakiri i samme Øjeblik, de sluttede sig sammen med det socialdemokratiske for at danne Regering. Vi, der lever ude i Landet, ved meget godt, hvilken Bitterhed det har skabt indenfor de radikale Lejre, at deres førende Mænd sluttede den Overenskomst, for de følte selv, at de var blevet snydt og bedraget. Det var ikke det Vilkaar, hvorunder de gik til Valg. Og nu, ja, nu vandrer de i stærke Strømme over til Danmarks Retsforbund, for de føler, at der er dog endnu en Plads for frie Mænd.

Det konservative Folkeparti er lige saa døende. De er Epigoner af det gamle Estrupske Højre, men uden at have det gamle Estrupske Højres Kraft. De har ingen Tanker, ingen Ideer, der kan begejstre dansk Ungdom. De har de samme Tanker om Danmark som Militærstat og Danmark som Protektionismens Land. Det var jo navnlig Militærspørgsmaalet, der bevirkede den store Sprængning i Foraaret. Det konservative Folkeparti har intet lært og intet glemmt, og de er Protektionismens Talsmænd, som gerne vil gøre Danmark til Protektionismens Land. Da det ærede Medlem Hr. Christmas